

РЕШЕНИЕ

№ 290

гр. Варна, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Г.а

Членове: Иванка Д. Дрингова
Ивелина Влагова

като разгледа докладваното от Деспина Г. Г.а Въззивно гражданско дело № 20223100502352 по описа за 2022 година

Производството е образувано по въззивната жалба вх.№ 27789/13.10.2022г от длъжника Д. Г. Т. ЕГН ***** с адрес гр.Варна, ж.к.„Възраждане" бл.15 вх.3 ет.8 ап.71, имейл: gradat@abv.bg, срещу действията на ЧСИ Даниела Петрова Янкова, рег.№ 711, по изп.д.№ 699/2011 изразяващи се в отказ, постановен с Разпореждане от 3.10.2022, да прекрати на изп.производство поради настъпила перемпция. Излага сл.доводи:

Горепосоченото изпълнително дело е образувано по молба на вискателя „Обединена българска банка" АД с ЕИК 000694959 със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Витоша" № 89 Б. След молбата за образуване на изпълнителното дело от страна на вискателя е поискано извършването на справки за имущественото състояние на длъжника, като са извършени и изпълнителни действия изразяващи се в налагането на запрори върху вземания по банкови сметки, опис, оценка и публична продажба на недвижими имоти, ипотекирани в полза на ипотекарния кредитор „Обединена българска банка" АД с ЕИК 000694959 със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Витоша" № 89 Б, видно от кориците по делото. Извършените справки, както и изпращането и връчването на ПДИ не са изпълнителни действия по смисъла на ТР № 2/2013 год. на ОСГТК на ВКС, като в т. 10 изрично и изчерпателно са изброени, кои действия са изпълнителни и прекъсват давността и кои не са такива и съответно не я прекъсват - Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение,

плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др. От материалите по изп.дело № 699/2011 по описа на ЧСИ Даниела Петрова-Янкова, рег.№ 711, се установява, че изп.производство е образувано на 20.09.2011г по молба на „ОББ "АД, за събиране на вземане от Д. Г. Т., по изпълнителен лист, издаден на 19.09.2011г. от ВРС, на осн. Заповед за незабавно изпълнение по ч. гр. дело № 13457/2011г. по описа на ВРС, в размер на 343714,84 евро, представляващ сбор от неиздължена главница по договор за кредит от 28.05.2008г. в размер на 287735,47 евро; договорна лихва, считано от 15.05.2009г. до 13.09.2011г.- 54705,12 евро; 1305,25 евро - наказателна лихва, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 14.09.2011г. до окончателното изплащане, както и разноси в размер на 13446,01лв.

С разпореждането от 20.09.2011г. СИ е наложил възбрана върху недвижими имоти, собственост на длъжника, находящи се в гр.Варна: ПИ No 2374, местност „Бялата чешма Дъбравата", ведно с изградената в имота жилищна сграда; ПИ No 2375, „Бялата чешма и Дъбравата", ведно с изградената в имота в груб строеж двуетажна еднофамилна жилищна сграда; насрочен е опис и оценка на имотите.

Извършени са описи и оценки на имотите, проведени са няколко поредни публични продани, които са обявени за нестанаи;

След успешно провеждане на публична продан, с протокол от 14.12.2012г. за обявяване на наддавателни предложения и на купувач на ПИ No 2375 и изградената в имота двуетажна еднофамилна жилищна сграда е обявен АПИМП-ГП Прима Медика"ООД.

След доплащане на цената, имотът е възложен на купувача с Постановление за възлагане на недвижим имот, влязло в сила на 14.01.2013г.

Успешно проведена е и публичната продани за втория имот, по отношение на който с протокол от 05.09.2013г за обявяване на наддавателни предложения и на купувач, за купувач на **ПИ No2374**, ведно с изградената в него двуетажна еднофамилна сграда е обявен Жанина Йорданова Иванова. Имотът е възложен с постановление,влязло в сила на 03.10.2013г.

С постановление от 13.10.2011г е бил наложен запор върху трудово възнаграждение на длъжника, получавано от „Д. Стил"ООД. От 10.11.2011г до 6.12.2019г ежесечно по делото са постъпвали суми от запора върху трудовото възнаграждение.

С молба от 25.02.2020г. „ЕОС Матрикс" ЕООД е поискало да бъде конституирано, като вискател по делото, въз основа на договор от 25.06.2019г. за прехвърляне на вземане между „ОББ"АД и „ЕОС Матрикс" ЕООД.

На 1.04.2021г. длъжникът е депозирал по делото възражение с искане за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК, което е оставено без уважение.

На 17.06.2021г. вискателят „ЕОС Матрикс" ЕООД е депозирал молба с искане за извършване на справки за имущественото състояние на длъжника и налагане на запор върху вземания на длъжника.

С молби от 9.07.2021г и 25.08.2021г длъжникът е поискал прекратяване на изп.производство на осн.чл.433 ал.1 т.8 ГПК, които са били оставени без уважение, като ЧСИ е приел, че не са налице предпоставките на посочената норма.

Съгласно разпоредбата на чл.433, ал.1, т.8 ГПК, изпълнителното производство се прекратява, когато вискателят не е поискал извършване на изпълнителни действия в продължение на две години.

Посоченият срок не е давностен, а процесуален преклузивен срок, с изтичането на който се погасява само правото на вискателя да продължи започналото изп.производство.

Изп.действия, визириани в т.10 на ТР № 2/26.06.2015г. по тълк. дело № 2/2013г на ОСГТК на ВКС. След това не са искани, а също така не са и извършвани изп.действия в срока, посочен в разпоредбата на чл. 433 ал.1 т.8 ГПК.

След датата, на която е наложен запор върху трудово възнаграждение на длъжника, получавано от „Д. Стил“ООД, а именно с постановление от 13.10.2011г, не са били искани, а също така не са били извършвани изп.действия повече от пет години, като считаме, че е изтекла общата петгодишна погасителна давност, посочена в чл.110 от ЗЗД.

Извършените справки, както и изпращането и връчването на ПДИ не са изп.действия по смисъла на ТР № 2/2013г на ОСГТК на ВКС, като в т.10 изрично и изчерпателно са изброени, кои действия са изпълнителни и прекъсват давността и кои не са такива и съответно не я прекъсват.Също така, подаването на заявление по чл.410 ГПК или по чл.417 ГПК, издаването на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК или заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК, влизане в сила на заповедта, както и издаването на ИЛ за вземането не представляват начало на изискуемостта на вземането на кредитора. Това представляват изявления на кредитора и актове на съда, които констатираат ликвидността и изискуемостта на вземането, но не поставят неговото начало.

В текста на чл.116 б.,в" ЗЗД е посочено, че давността се прекъсва с предприемане на действия по принудително изпълнение. По приложението на тази правна норма са указанията, дадени в т.10 и т. 14 на ТР № 2/ 26.06. 2015г.на ОСГТК на ВКС по въпросите на изпълнителното производство.

В мотивите към т.10 е казано, че давността се прекъсва с предприемане на кое да е изп.действие в рамките на определен изп.способ. Примерно са посочени изп.действия, които прекъсват давността и тези, които не са изп.действия и не прекъсват давността.

В мотивите на т.14 е посочено, че подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение не представлява валидно действие за принудително изпълнение по смисъла на чл.116 "в" ЗЗД и не прекъсва давността. Влязлата в сила заповед за изпълнение също не прекъсва давността, тъй като не се ползва със СПН. Давността се прекъсва с предявяване на иска по чл.422 ГПК при спазване на срока по чл.415 ал.1 от ГПК (чл.116 б. „б" от ЗЗД). Ако искът не е предявен или не е предявен в срок давността не се счита прекъсната.

Също така твърди, че ЧСИ неправилно е приел, че доброволните плащания от страна на длъжника са с правно значение, годно да прекъснат срока предвиден в чл.433 ал.1 т.8 от

ГПК, както и да прекъснат давността в предвидените случаи на чл.116 б.,,а" и б.,,в" от ЗЗД. Напротив, константната съдебна практика, изразяваща се в т.10 от ТР № 2/2013г на ОСГТК на ВКС, изрично и изчерпателно изброява кои действия са изпълнителни и прекъсват давността и кои не са такива и съответно не я прекъсват а също така липсва и изрично признание на вземането от страна на длъжника, отправено писмено до кредитора „Обединена българска банка" АД

Счита, че възражението на вискателя за прекъсване на давността по чл.117 б."а" ЗЗД с признаване на вземането от длъжника за неоснователно.

Също така ЧСИ неправилно бил приел, че със съставянето на протокол от негова страна длъжникът бил признал вземането. Изрично в съставения протокол на ЧСИ било посочено, че се е явил длъжникът, който се е запознал с образуваното дело и с извършените към този момент изп.действия. Никъде в протокола, като допълнение не било посочено, респ.отразено, че същият признава вземането.

Видно и от представеното копие от изп.дело длъжникът не е спазвал и това свое задължение да внася ежесечно посочената сума, а вноските били извършвани през месец - два и то в различни размери доста по - малки от посочените.

Действително, длъжникът е извършвал частично плащане на задължението си по изп.дело, но това плащане не може да се тълкува обаче, като признаване на вземането.

Съгласно цитираното по-горе ТР № 2/26.06.2015г на ВКС, т.10, признанието прекъсва давността съгласно чл.116 б."а" ЗЗД, ако в хода на принудителното изпълнение длъжникът изрично признае вземането.

Заплащането на част от сумата по ИЛ не може да се тълкува и съответно не може да се приема, като изрично признаване на цялото вземане от страна на длъжника.

Според трайната съдебна практика - признанието е едностранно волеизявление, с което длъжникът пряко и недвусмислено заявява, че е задължен към кредитора.

За да е налице признаване на вземането, то трябва да е направено в рамките на давностния срок, да е отправено до кредитора или до негов представител и да се отнася до съществуването на самото задължение, а не само до наличието на фактите, от които то произхожда /така Решение № 100/20.06.2011г на ВКС по т.д.№ 194/2010г на ВКС, II ТО; определение № 486/5.08.2009г на ВКС по т.д.№ 412/2009г на ВКС, II ТО/.

По делото не се установява длъжникът изрично и недвусмислено да е заявил на кредитора или на съдебния изпълнител, че признава цялото вземане, поради което не можело да се приеме, че с извършеното плащане на малка част от претендираното вземане длъжникът бил признал вземането, с което да е прекъсната давността.

Във връзка с гореизложеното счита, че е налице прекратително основание по чл.433 ал.1 т.8 от ГПК - с изтичането на 2-годишния срок, считано от датата на последното изп.действие, изразяващо се в налагане на запори върху вземания по банкови сметки.

В тези случаи прекратяването на изп.производство по силата на този текст от ГПК

настъпва по силата на закона, след осъществяване на предвидената предпоставка - липса на искане за извършване на изп.действия от страна на вискателя за срок повече от две години, независимо от това дали прилагането му е било поискано от вискателя и или е предприето по инициатива на ЧСИ по възлагане от вискателя, съгл.чл.18 ал.1 ЗЧСИ, което в случая безспорно е налице, като не е необходим нарочен акт на СИ.

Разпоредбата на чл.433 ал.1 т.8 ГПК, следва да се спазва от ЧСИ, като при констатиране съответните законови предпоставки или по искане на длъжника, производството да се прекрати.

Следователно, всички поискани и извършени действия след изтичане на този срок се явяват недействителни, включително и наложените запори и възбрани. В тази връзка е и константната съдебна практика, изразяваща се в т.10 от ТР № 2/2013г на ОСГТК на ВКС, задължителна за всички правоприлагащи органи и институции.

На дата 25.06.2019г „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК 131001375 с молба е поискал да бъде конституиран, като частен правоприемник на „Банка ДСК“ЕАД въз основа на Договор за покупко-продажба /прехвърляне/ на вземания от 25.06.2019г и на осн.чл.429 ал.1 ГПК, да се ползва от издадените в полза на „ОББ“АД ЕИК 000694959 Изп. лист и Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК за заплащане на сумите, произтичащи от договор за банков кредит, ведно с разносните по изп.производство.

За така извършената цесия длъжникът не бил уведомен по реда на чл.99 ал.4 ЗЗД, като до настоящия момент не бил получавал съобщение или уведомление за извършено прехвърляне на вземането съгласно императивното изискване на закона, видно от кориците на делото.

Съобщаването на цесията следва да бъде извършено от предишния кредитор на осн.чл.99 ал.3 ЗЗД.

Съгласно чл.99 ал.1 ЗЗД, кредиторът може да прехвърли своето вземане, освен ако законът, договорът или естеството на вземането не допускат това.

По същността си цесията е правен способ за прехвърляне на субективни права (вземания), по силата на която настъпва промяна в субектите на облигационното правоотношение - кредитор става цесионерът, на когото цедентът е прехвърлил вземането си по силата на сключен между тях договор. Договорът за цесия винаги предполага съществуващо вземане, произтичащо от друго правно основание. При този вид договори цесионерът придобива вземането в състоянието, в което то се е намирало към момента на сключване на договора. Вземането преминава от първоначалния кредитор върху новия такъв от момента на сключване на договора, като правото на вземане на цесионера все още е неконсолидирано до момента на съобщаване на длъжника за цесионния договор.

Съгл.чл.99 ал.3 ЗЗД, прехвърлянето на вземане има действие спрямо длъжника от деня, когато предишният кредитор му съобщи за станалото прехвърляне. Цитираната норма вменява в задължение на цедента да съобщи на длъжника за извършеното прехвърляне с цел да защити последния срещу ненадлежно изпълнение. В тази връзка е и задължителната

съдебна практика изразяваща се в ТР № 142-7/11.XI.1954г на ОСГК, постановеното по реда на чл.290 ГПК решение № 123/24.06.2009г по т.д.№ 12/2009г на ВКС, II ТО, както и съдебната практика, изразяваща се в решение № 54/19.04.2017г на АпС-Варна по в.гр.д.№ 78/2017; ГО, решение от 18.03.2016г на ОС-Ловеч по в.гр.д.№ 21/2016г и решение от 14.05.2015г на РС-Русе по гр.д.№ 6581.

Ето защо счита, че всички поискани и извършени действия от страна на „ЕОС Матрикс“ЕООД ЕИК 131001375 са недействителни поради липсата на уведомяване по чл.99 ал.4 ЗЗД за извършената цесия.

Освен това, счита, че вземането на вискателя „ОББ“АД е погасено по давност, на осн.чл.110 ЗЗД. В тази връзка е и константната съдебна практика, изразяваща се в т.10 и т.14 от ТР № 2/2013г на ОСГТК на ВКС. Погасителната давност е установена в обществен интерес. Целта е да стимулира своевременното упражняване на субективните граждански права. В правната наука погасителната давност се разглежда като правен институт, юридически факт и субективно право. Правните норми, които я уреждат, са императивни. Чрез погасителната давност на кредитора се отнема възможността да иска принудително осъществяване на своето право. Това става, след като длъжникът упражни правото си да погаси с волеизявление пред съд правото на иск или правото на принудително изпълнение на кредитора поради това, че то не е упражнено в определен от закона срок от време. Възражението за погасителна давност може да се упражни, както по съдебен път така и извънсъдебно пред кредитора срещу всяко искане за изпълнение от негова страна. Погасителната давност служи за гарантиране на правната сигурност, като допринася за бързото развитие и уреждане на гражданските правоотношения, което е в интерес на всички. Защитата на правата на кредитора, когато е безсрочна, създава несигурност, както между страните на гражданското правоотношение, така и в търговския оборот.

След като за едно вземане не се търси съдебна защита в продължителен период от време, то се предполага, че е отпаднал правният интерес от страна на кредитора.

Давността не се прилага служебно - необходимо е възражение на длъжника срещу всяко искане за изпълнение от носителя на СП - както извънсъдебно, така и пред съда /чл.120 ЗЗД/.

Поради изложеното моли за отмяна действията на ЧСИ Д.Петрова – Янкова, рег.№ 711, изп.д.№ 20117110400699, изразяващи се в отказ да прекрати изп.производство, на осн.чл.433 ал.1 т.8 ГПК, поради изтичане на двегодишния срок.

Моли да бъде констатирано, че изп.производство е прекратено по силата на закона, на осн.чл.433 ал.1 т.8 ГПК във връзка с чл.110 ЗЗД, тъй като е налице прекратително основание по чл.110 ЗЗД - с изтичането на 5-годишния давностен срок, считано от датата на последното изп.действие, изразяващо се в налагане на заповед върху трудово възнаграждение на длъжника, получавано от „Д. Стил“ ООД с постановление на ЧСИ от 13.10.2011г, както и да бъде преустановено изпълнението по същото, като в тази връзка бъдат вдигнати служебно наложените обезпечителни мерки, в т.ч. наложените заповеди и възбрани.

Въззиваемата страна – вискател „ЕОС Матрикс“ ЕООД ЕИК 131001375, представлявано от Райна Иванова Миткова-Тодорова, в качеството ѝ на управител, чрез пълномощника си юриск.Вес. Йорданова, съд.адрес за връчване на книжа: гр.София, п.к. 1766, Район Витоша, кв.„Малинова Долина" ул.„Рачо Петков-Казанджията" № 6, сграда „Матрикс Тауър“ етаж 4-6, изразява становище за неоснователност на подадената жалба, в която се поддържа, че изп.производство следвало да бъде прекратено, тъй като вземането било погасено по давност и Т. не бил уведомен за извършена цесия по отношение на вземането.

1/ искането за прилагане на определен изп.способ само по себе си е достатъчен за прекъсване срока по чл.433 ал.1 т.8 ГПК, независимо дали действията по реализирането му са предприети от ЧСИ или дали предприетото действие е дало като резултат удовлетворяването на вискателя /в този см.: Решение № 32/9.01.2017г по гр.д.№ 24/2017г на Пловдивски ОС-VIc-в; Решение № 423/27.03.2018г по в.гр.д.№ 647/2018г на ПлвОС-IXc-в /.

В случай на процесуална активност на кредитора, ако той е поддържал висящността на изп.процес с регулярни искания за прилагане на нови изп.способи, той не следва да бъде санкциониран с прекратяване на делото поради перемпция в резултат евентуалното бездействие от страна на ЧСИ или безуспешност на посочения изп.способ.

Моли да бъде съобразено следното:

В самата жалба на длъжника става ясно, че въз основа на наложен заповор върху трудово възнаграждение на 13.10.2011г са последвали редовни месечни удържки за периода от 10.11.2011г до 6.12.2019г.

На 17.06.2021г вискателят е поискал да бъде приложен нов способ за изпълнение, с което отново е бил прекъснат срокът по чл.433 ал.1 т.8 от ГПК.

С оглед на горното счита твърденията за неоснователни и недоказани, а задължението за валидно и изискуемо. Поради това не са налице основания за прекратяването на производството по изп.д.№ 699/2011г на ЧСИ Д.Петрова-Янкова.

Що се отнася до възражението на Д. Г. Т., че не бил уведомен за извършената цесия:

Счита, че същото не е предмет на разглеждане в настоящото производство и е недопустимо.

Следва да се уточни, че придобиване на качеството кредитор от цесионера настъпва от датата на сключване на договора за цесия и има материалноправен характер.

Уведомяването на длъжника няма характер на отлагателно условие по отношение пораждане действието на договора за цесия.

С пълномощно предишният кредитор е упълномощил "ЕОС Матрикс"ЕООД да уведоми от името на Банката всички длъжници по вземания, цедирани съгласно горепосочения договор за цесия.

Предвид това и съгл.нормата на чл.99 ал.3 и ал.4 ЗЗД „ЕОС Матрикс“ЕООД има право да уведоми ищеца за извършената цесия. В тази връзка моли да се има предвид, че уведомяването на длъжниците за извършеното прехвърляне на вземането като част от фактическия състав, пораждащ действието на цесията, е от значение само по себе си като резултат - довеждане на факта на прехвърлянето до знанието му. Без съществено значение е дали цедентът ще извърши това правно действие лично или ще упълномощи за това друго лице, вкл.цесионера да стори това от негово име и в рамките на дадена с нарочно пълномощно представителна власт.

От депозираната жалба е видно, че ответната страна е била уведомена за извършената цесия.

Предвид изложеното моли жалбата на дл.Д. Г. Т. да бъде оставена без уважение като неоснователна

Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 50лв, изчислено в съответствие с разпоредбите на чл.78 ал.4 и ал.8 ГПК във вр.чл.37 ЗПП вр.чл.25 НЗПП.

В случай, че подадената жалба бъде уважена изцяло или частично, моли, на осн. чл.78 ал.5 ГПК, да бъде намален размерът на претендираните от жалбоподателя чрез процесуалния му представител съдебни и деловодни разноски до законоустановения минимум с оглед действителната правна и фактическа сложност на делото.

Присъединеният **взискател ТД на НАП-ВАРНА** изразява становище за неоснователност на жалбата. Държавата има публично вземане срещу длъжника в размер на 108,19лв, което не било събрано. Затова няма основания за вдигане на обезпеченията и прекратяване на изп.производство.

Поради изложеното моли за оставяне без уважение искането за прекратяване на изп.производство.

По делото е приложено **писмено становище от ЧСИ Даниела Пертова-Янкова** за неоснователност на жалбата с мотиви, че изложените в жалбата доводи са неоснователни. Поради предприетите от взискателя своевременно действия не е настъпила законовата перемпция.

СЪДЪТ, като разгледа постъпилата въззивна жалба, намира същата за допустима, след е подадена в срок от надлежна страна и срещу действие на ЧСИ, попадащо сред лимитативно изброените хипотези, една от които е тази на чл.435 ал.2 т.6 предл.2-ро ГПК – длъжникът може да обжалва отказа на СИ да извърши определено действие. Ето защо дължи произнасяне по основателността ѝ.

Въз основа на данните по делото се установява съдът достига да следните **фактически изводи**

Изп.д.№ 699/2011 е било образувано на 20.09.2011г по молба на взыскателя „ОББ“ АД ЕИК 000694959 адрес гр.София ул.,„Св.София" № 5, въз основа на ИЛ, издаден на 19.09.2011г от ВРС на основание Заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК по ч.гр.д. № 13457/2011г против длъжника Д. Г. Т. ЕГН *****, който е осъден да заплати сумите от **343 741,84евро**, представляваща сбор от неиздължена главница по Договор за кредит от 28.05.2008г в размер на **287 735,47евро**; договорна лихва, считано от 15.05.2009г до 13.09.2011г в размер на **54 705,12евро**; наказателна лихва, считано от 15.05.2009г до 13.09.2011г в размер на **1 301,25евро**, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК в съда-14.09.2011г до окончателното ѝ изплащане, на осн.чл.417 т.2 ГПК, въз основа на извлечение от сметка към 13.09.2011г, както и на осн. чл.78 ал.1 ГПК, да заплати направените съдебни разноси в размер на **13 446,01лв** за заплатена държавна такса и **8 607,61лв** за адвокатско възнаграждение.

С образуване на изп.дело са били извършени справки за длъжника, наложена е възбрана върху недвижими имоти собственост на длъжника находящи се в гр.Варна, общ.Варна, обл.Варна, р-н "Приморски", а именно:

ПИ № 2374 по КП на м."Бялата чешма и Дъбравата", идентичен със западната част от ПИ № 800, съгл.предходен документ за собственост, с площ от 480кв.м., при описаните граници, заедно с изградената в имота ДВУЕТАЖНА ЕДНОФАМИЛНА ЖИЛИЩНА СГРАДА № 1 с вход от северозапад, без сутерен и с таван, обособен в складово помещение с разгъната застроена площ от 158.50кв.м., състояща се на първи етаж от: входно антре, тоалетна, дневен тракт, съдържащ трапезария и кухненски бокс в едно пространство със застроена площ от 67,20кв.м., от който вътрешна стълба води до втория етаж, състоящ се от коридор, баня, три спални, едната от които с баня и две тераси, със застроена площ от 91.30кв.м., като ПИ № 2374 е обременен с право на преминаване в северната си част за достъп до ПИ № 2375 с площ 71кв.м. и ширина 3м, съгласно договор за доброволна делба, вписана в АВп,СлВп-Варна под № 83 т.VIII от 30.04.2008г;

ПИ № 2375 по КП на м."Бялата чешма и Дъбравата", идент.с източната част от ПИ № 800, съгласно предходен документ за собственост, с площ от 480кв.м., при описаните граници, заедно с изградената в имота на етап "груб строеж" ДВУЕТАЖНА ЕДНОФАМИЛНА ЖИЛИЩНА СГРАДА № 2 с вход от северозапад, без сутерен и с таван, обособен в складово помещение с разгъната застроена площ от 158.50кв.м., състояща се на първи етаж от: входно антре, тоалетна, дневен тракт, съдържащ трапезария и кухненски бокс в едно пространство със застроена площ от 67.20кв.м., от който вътрешна стълба води до втория етаж, състоящ се от коридор, баня, три спални, едната от които с баня и две тераси, със застроена площ от 91.30кв.м., заедно с право на преминаване в северната част на ПИ № 2374 за достъп до ПИ № 2375 с площ 71кв.м. и ширина 3м, съгласно договор за доброволна делба, вписана в АВп, СлВп-Варна под № 83 т.VIII от 30.04.2008г.

С Постановлението за образуване на изп.дело е насрочен опис и оценка на възбранените недвижими имоти за дата 28.10.2011г от 10ч. Изпратена е ПДИ до длъжника,

връчена при условията на чл.47 от ГПК на 7.10.2011г /л.23 от изп.д./С Протокол от 28.10.2011г възбранените по делото недв.имоти били описани в присъствието на длъжника Д. Г.Т., като той осигурил и достъп до вътрешността им. В.лице е изготвило и представило заключението си на 4.11.2011г.

На осн.чл.485 ГПК е била определена начална тръжна цена за имотите и на осн.чл.487 ГПК са били насрочени поредица публични продани, обявени за нестанаи поради липсата на наддавателни предложения-тези от 19.12.2011г-19.01.2012г; от 18.03.2012г-18.04.2012г; от 17.08.2012г-17.09.2012г.

Публичната продан, проведена от 13.11.2012г- 13.12.2012г, е приключила с Протокол от 14.12.2012г за постъпили наддавателни предложения, като за купувач на ПИ № 2375 е било обявено юрид.лице АПИМП-ГП „ПРИМА МЕДИКА“ООД ЕИК 148053953, на което след доплащане на продажната цена е бил възложен имотът с Постановление за възлагане на недв.имот, влязло в законна сила на дата 14.01.2013г.

Със същия Протокол от 14.12.2012г ПП за ПИ № 2374 е била обявена за нестанаа поради липсата на постъпили наддавателни предложения. Такива са били ПП от 28.02.2013г-28.03.2013г; от 17.05.2013г-17.06.2013г.

ПП от 4.08.2013г-4.09.2013 е приключила с Протокол от 5.09.2013 за обявяване постъпили наддавателни предложения, като за купувач е била обявена Жанина Йорданова Иванова, на която след доплащане на продажната цена, имотът е бил възложен с Постановление за възлагане на недв.имот, влязло в законна сила на дата 03.10.2013г.

Още с Постановление на ЧСИ от 13.10.2011г е бил наложен запор върху трудовото възнаграждение на длъжника получавано от ДИМИТРИ СТИЛ ЕООД. От него през периода **от 10.11.2011г до 6.12.2019г** ежесечно по делото **са постъпвали суми от заповорираното трудово възнаграждение** на длъжника Д. Г. Т..

С молба от 25.02.2020г „ЕОС МАТРИКС“ЕООД е поискал да бъде конституиран като вискател по делото в качеството му на правоприменик на банката-вискател по силата на сключен между тях от 25.06.2019г договор за прехвърляне на вземания /цесия/, с който банката прехвърля вземането си по изп.дело на дружеството-цесионер. От данните по делото е видно, че на длъжника не е било надлежно връчено съобщението за смяната на кредитора.

Дружеството-цесионер е конституирано като вискател с постановление от 28.02.2020г.

По повод постъпилото на 1.04.2021г от длъжника искане за прекратяване на изп.дело на осн.чл.433 ал.1 т.8 ГПК, ЧСИ е оставил същото без уважение, за което длъжникът е бил уведомен на посочения от него адрес, но съобщението е било върнато в цялост с отбелязване, че пратката била непотърсена, от дата 20.05.2021г.

На 17.06.2021г /л.823/ вискателят „ЕОС МАТРИКС“ЕООД е отправил искане за извършване на справки за съществуването на непрекратени тр.договори, като при наличието на такива е посочил изп.способ – **налагане на заповори.**

Впоследствие, и с молба от **22.11.2021** /л.935/ взыскателят отново е поискал налагане на **запор върху банковата см-ка** на длъжника в посочената „Те Дже Зираат Банкас“ -Клон София.

На 9.07.2021г е постъпила молба от длъжника с искане изп.дело да бъде прекратено на осн.чл.433 ал.1 т.8 ГПК, оставено без уважение от ЧСИ отново поради липсата на изтекъл срок. Изпратеното до длъжника съобщение е на посочения от него електронен адрес с дата 12.07.2021г.

На 25.08.2021г отново е постъпило искане от длъжника за прекратяването на изп.производство на осн.чл.433 ал.1 т.8 ГПК, връчено на взыскателя за становище.

На дата 8.09.2021г от взыскателя е постъпила молба, в която уточнява актуалния размер на задължението по изп.дело, както и е изразил становище за неоснователност по отношение прекратяването на изп.производство.

За постановления отказ на ЧСИ длъжникът е бил уведомен на посочения от него електронен адрес на 9.09.2021г.

На 14.09.2021г в деловодството на ЧСИ е била входирана жалба под № 23312/14.09.2021г срещу отказа на ЧСИ да прекрати изп.производство, по която ВОС се е произнесъл с решение от 26.01.2022г по в.гр.д.№ 3057/2021, като същата е била оставена без уважение.

На **27.09.2022г** под № 26370 длъжникът е входирил последващо **искане за прекратяване** на производството по чл.433 ал.1 т.8 ГПК, позовавайки се отново на настъпила перемпция, както и поради погасяване на вземането поради изтекла давност. За постановления от ЧСИ отказ е бил уведомен на електронната му поща на 3.10.2022г, като се позовава и на постановеното от ВОС решение. На 13.10.2022г в деловодството на ЧСИ е входирана настоящата жалба под № 27789/ 13.10.2022г, подадена в срок.

Горната фактическа установеност обуславя следните **правни изводи**:

С ТР № 2/26.06.2015г по т.д.№ 2/2013г на ОСГТК на ВКС., т.10 е прието, че когато взыскателят не е поискал извършването на изп.действия в продължение на две години, изп.производство се прекратява поради т.нар."перемпция", която настъпва екс леге, по силата на закона, на осн.чл.433 ал.1 т.8 ГПК /чл.330 ал.1 б."д" ГПК(отм.)/, като ЧСИ може само да прогласи в постановление вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правно релевантни факти.

Според мотивите на ТР прекъсва давността предприемането на кое да е изп.действие в рамките на определен изп.способ /независимо от това дали прилагането му е поискано от взыскателя и/или е предприето по инициатива на ЧСИ по възлагане на взыскателя, съгл.чл.18 ал.1 ЗЧСИ/, каквито са: насочването на изпълнението чрез налагане на запор или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършване на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т. н. до постъпването на парични суми от проданта или на

плащания от трети задължени лица. Прието е, че не са изп.действия и не прекъсват давността образуването на изп.дело, изпращането и връчването на ПДИ, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

Разпоредбата на чл.433 ал.1 т.8 ГПК визира вискателят да е отправил само искане, в какъвто смисъл са и дадените от ВКС задължителни указания с ТР, на което се позовава самият длъжник.

В настоящия случай следва да се посочи, че доколкото предходно производство пред ВОС е било образувано по жалба на длъжника срещу предходен отказ на ЧСИ да прекрати производството на същото основание – чл.433 ал.1 т.8 ГПК, е настъпила преклузията относно фактите - предмет на обсъждане в постановеното от ВОС решение от 26.01.2022г по в.гр.д. № 3057/2021г и въз основа на които е формирал правните си изводи. Така от значение за настоящата преценка са фактите, осъществили се най-рано две години преди подаването на предходната жалба от 25.08.2021г, т.е. от 25.08.2019г.

Не кореспондират на материалите по делото твърденията на длъжника, че не са били извършвани изп.действия повече от две години.

Върху трудовото възнаграждение на длъжника Т. е бил наложен заповест още през 2011г, като за периода 10.11.2011г - 6.12.2019г, като третото задължено лице ежесечно е превеждало суми. Последното извършено плащане датира от **6.12.2019г.** С това до него момент течението на срока по чл.433 ал.1 т.8 ГПК е било прекъснато.

Новоконституираният на 28.02.2020г вискател „ЕОС Матрикс“ЕООД с молба от **17.06.2021г** е посочил способ на принудително изпълнение–заповест, какъвто е поискал впоследствие и с молба от **22.11.2021г**-заповест върху банковите сметки на длъжника. Така, се налага извод, че за периода от 6.12.2019г до 25.08.2021г - датата на предходното искане на длъжника за прекратяване на изп.производство поради перемпция /по което ВОС се е произнесъл с решение/ няма изтекъл двегодишен срок поради прекъсването му с валидните действия на вискателя, изразяващи се в своевременно подаване на молби за прилагането на способи за принудително изпълнение; в случая – заповест върху банковите сметки на длъжника, чрез които действия поддържа висещността на изп.производство.

По тази причина няма изтекъл двегодишен срок и от последното действие на 22.11.2021г до датата на подаването на молбата от 13.10.2022г-повод за образуване на настоящото производство.

Що се отнася до възражението на длъжника, че не бил уведомен за извършената цесия.

Същото е без значение за настоящото производство. Придобиване качеството кредитор от цесионера настъпва от датата на сключване на договора за цесия и има материалноправен характер. Уведомяването на длъжника би било от значение в случай, че

длъжникът желае доброволно да изпълни, на кого да престоира изпълнението. В случая от съдържанието на подадената жалба става ясно, че длъжникът е бил уведомен за извършената цесия. Освен това, при вече образувано изп.производство по силата на цедираното вземане новият кредитор /цесионер/ встъпва в изп.процес в качеството му на частен правопреемник на първоначалния вискател.

Що се отнася до позоваването на изтекла погасителна давност на самото вземане по ИЛ, на осн. чл.110 от ЗЗД, същото е несъстоятелно.

Извън правомощията както на ЧСИ, така и на проверяващия неговите действия съд, е да се произнася по въпроси относно материалното право на вземане – дали то съществува или вече е погасено поради изтекла давност. За защита на това право длъжникът разполага с друг процесуален ред – исковият, което изрично е посочено в нормата на чл.439 ГПК. От съдържанието на подадената жалба е видно, че и самият длъжник заявява такова намерение. Ето защо соченият довод не следва да бъде обсъждан.

В допълнение следва да се посочи и това, че удръжките от заплатите му не представляват доброволно изпълнение на задължение, тъй като това е сторено е извън срока за доброволно изпълнение и се провежда в рамките на определен способ за принудително изпълнение, до който се е достигнало именно поради липсата на доброволно изпълнение от страна на длъжника на задължение, което е признато с влязло в сила решение; същото е станало изп.титул и повод за образуването на изп.производство.

Като краен се налага извод за неоснователност на жалбата и затова следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ въззивната жалба вх.№ 27789/ 13.10.2022г от длъжника Д. Г. Т. ЕГН ***** с адрес гр.Варна, ж.к.,„Възраждане" бл.15 вх.3 ет.8 ап.71, имейл: gradat@abv.bg, срещу действията на ЧСИ Даниела Петрова Янкова, рег.№ 711, по изп.д.№ 699/2011 изразяващи се в отказ, постановен с Разпореждане от 3.10.2022, да прекрати на изп.производство поради настъпила перемпция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____